

Хрестик до хрестика...

Багатий наш Тучин на жінок із золотими руками. Завітаєш до хати — і очі розбігаються: гаптовані рушники, картини, серветки, скатертини, накидки на телевізор... Хоч зараз бери та розгортай виставку.

До речі, про виставку. Вже двічі вона демонструвала свої експонати. Та такі, що хочеться вклонитися за них низько-низько. І організаторам, і нашим майстриням.

Скажімо, Н. І. Дорошук, що вже давно вишиває хрестом. У неї невелика, затишна і чиста домішка по вул. Набережній. Та й сама господиня під стать житлу: чемна, охайна, привітна.

Перестулаєш поріг — і

тебе зустрічає і Кобзар. Вишитий портрет Кобзаря. Заходиш в іншу кімнату — різнобарв'я рушників, вишивок. А ще там — Наталочка, дочка Надії Іванівни, котра, як і мати, теж багато вишиває. Котра, як і мати, чемна, охайна, привітна.

Гени. Гени щастя. Гени мистецтва. Гени майстерності. І дарма, що нитки, інші матеріали зараз на вагу золота. Була б охота. Був би потяг, натхнення. Все інше прикладеться.

...Хрестик до хрестика, хрестик до хрестика... Дивись — і малюнок прозирає. Гарний малюнок. Справжнє мистецтво.

Галина НІМКОВИЧ,
зав. дитячою бібліотекою с. Тучин.